

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LIESJE IN WONDERLAND

Kindertoneel

1880

door

ELIANE VANHERLE

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1989

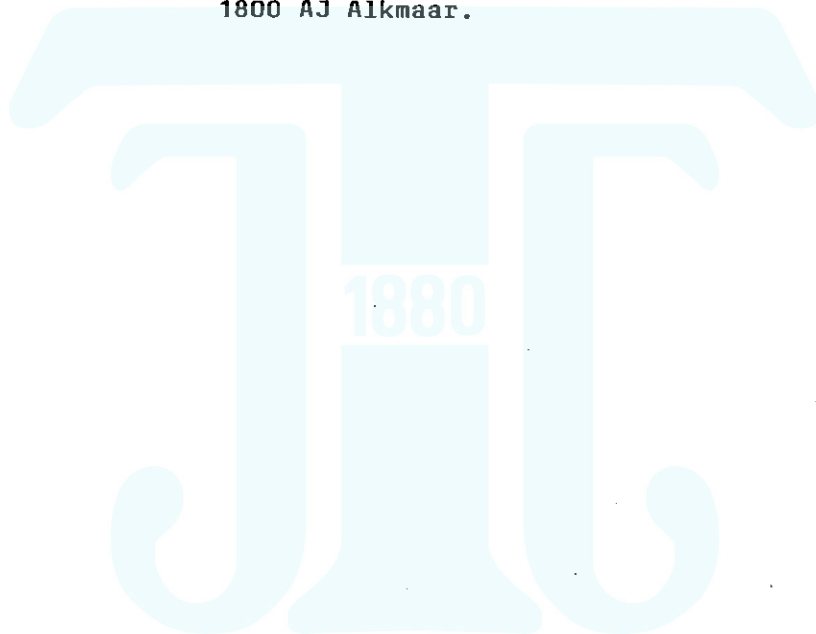
(N° 1782)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

Voor Nederland wende men zich tot:
I.B.V.A. "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens / Eliane Vanherle

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personages : (volgens optreden)

Liesje (+ dubbel)

Marjolein.

Piet Konijn.

Wegwijzer.

Wortels.

Familie Knagelijn.

Klokken.

Vogelverschrikkers. . . .

Vogels.

Paddestoelen.

Kaarten : Schoppen.

Dieren : in nood.

Kaarten : andere Schoppen.

: Harten.

Eerste tafereel.Vóór doek.

Links bank met spot.

Rechts ingang hol.

Als de spot aangaat zitten Liesje en haar zus Marjolein op de bank. Liesje speelt met haar konijn. Marjolein leest een verhaal voor waarvan Liesje niet veel verstaat.

Marjolein : (leest voor - houdt op): Liesje, zit stil of ik lees niet meer voor.

Liesje : Maar ik vind dit sprookje flauw en Piet Konijn ook.

Marjolein : Dit is geen sprookje. Je wordt te groot voor sprookjes, ... je moet nu eens...

Liesje : Nietes. Ik ben wel groot - maar toch lees ik nog graag...

Marjolein : Zwijg en luister.

(Marjolein leest voort. Liesje speelt met haar Konijn.)

Marjolein : Liesje...

Liesje : Marjolein, je bent niet lief... (ze plaagt)

Marjolein met de snuit van een konijn en het staartje van een zwijn.

Marjolein : Liesje, als je nu niet ophoudt, lees ik nooit, nooit meer voor.

Liesje : (nu bang) O jawel, ik zal stil zitten en Piet Konijn zwijgt ook al - hoor je?

Marjolein : (leest verder) (Liesje is nu erg stil, valt echter langzaam in slaap.)
(Dan verandert Marjoleins stem en vervaagt. Zachte muziek weerklinkt, wordt sterker... Licht verzwakt. Spot rechts. Nu verschijnt Liesje in licht van spot - zonder konijn.)

Liesje : Waar ben ik? En waar is Piet Konijn? Piet... Pieiet... Piet Konijn...
(Je hoort lopen en hijgen en) Joehoe, ik kom (en dan verschijnt Piet, een groot konijn, gekleed zoals het speelgoedkonijn.)

Piet : (met komieke buigen) Hier ben ik. Je nederige diensteraar... eh...
Dienaar, gr..., groe... groet je. Oef wat is spreken moeilijk.

Liesje : Nederige dienaar? Wat is dat? En wie ben je? En waarom spreek je moeilijk?

Piet : Weet jij niet wat een nederige dienaar is? Foei, foei, foei! Een nederige dienaar is eh... dat is eh... enfin... een nederige dienaar.

Liesje : O! zo! (denkt na) Ik begrijp er nog niets van! (denkt weer na) Jij wel?

Piet : Natuurlijk, wat dacht je wel! (wenkt) Maar, kom eens! Ik zal je wat opbiechten. Ik weet het ook niet!

Liesje : Ben je niet beschaamd?

Piet : Neen hoor... of... tegen jou wil ik het wel zeggen... ja... ik ben beschaamd. Verklap je 't aan niemand?

Liesje : (aarzelt even, dan:) Goed, ik zal zwijgen. Ik zweer het (bijt op twee vingers) Maar wie ben je eigenlijk?

Piet : Domme meid - dat weet ik wel - Ik ben Piet Konijn!

Liesje : Piet Konijn. Heet je zoals mijn konijn?

Piet : Ik ben jouw konijn!

Liesje : Hoe kan dat nou?

Piet : Jij droomt. Kijk ginder.

Liesje : Waar?

- Piet : (gaat naar kant) Spot! Jean,Roger,spot a.u.b. Bedankt!Zie je,dat ben jij,echt,daar op de bank,en je slaapt.(Liesje wil er naartoe gaan).Nee Liesje,hier blijven.Je slaapt net zo heerlijk,Marjolein merkt er lekker niets van en jij,de jij die hier voor me staat, droomt en daarom ben ik echt en gaan we samen op avontuur.Wil je?
- Liesje : O! Wat fijn.Gaan we een sprookje beleven?
- Piet : O.K. (Kijkt rond) Kijk eens.Daar staat "Wonderland".En het lijkt me een konijnenpijp.Een konijnenpijp!Net iets voor mij!
- Liesje : Konijnenpijp? - Wonderland? Ja we doen het.We kruipen in die pijp. Dat deed Alice ook in het boek "Alice in Wonderland " waaruit Marjolein vroeger voorlas.Misschien beleven we ook wat.Vooruit jij eerst.Ik volg je.
(Zij kruipen in de pijp,waardoor ze achter het doek geraken.)

Tweede tafereel.

De "pijp" binnenin. Bruin. Tamelijk donker. Er staan aan één kant enkele wortelen, in het midden staat een wegwijzer die wel tien richtingen heeft - naar links - naar rechts - naar onder - schuins - naar huis - naar het bos enz. Rechts een pijp naar beneden.

Wegwijzer : Ontwar me! Ontwar me! Wie ontwart me! Mijn koninkrijk voor een ontwarrer!

(Op dit ogenblik schuiven Piet Konijn en Liesje naar beneden en komen "bom" "bom" terecht in het midden.)

Liesje : Waar zijn we?

Piet Konijn : Ik weet het niet... Wortels... hm. Lekker... ik denk dat we in een konijnenhuis zijn.

Wegwijzer : Ontwar me!

Liesje : Wie sprak daar?

Wegwijzer : Ik! De wegwijzer! Ontwar me.

(Piet Konijn inspecteert ondertussen de worteltjes - haalt schouders op)

Liesje : Ontwar me! Waarom?

Piet Konijn : (is naderbij gekomen) Zie je dat niet? Begrijp je dat niet?

Wegwijzer : O! Uwe Hoogheid!

Piet Konijn : (kijkt achter zich, ziet niemand en dan) Bedoel je mij?

Wegwijzer : Natuurlijk Hoogheid! U bent de lang verwachte! Nu wordt alles weer goed in Wonderland!

Piet Konijn : (stapt fier rond) Heb je dat gehoord? Ik! De lang verwachte!

Liesje : Piet, doe niet zo verwaand. Wegwijzer, wat is er gebeurd?

Wegwijzer : Kijk eens naar mij. Ben ik nu een wegwijzer? Alles is in de war, ik wijs niet meer in één richting zoals het hoort.

Liesje : Maar hoe komt dat?

Wegwijzer : Niemand van ons heeft het gemerkt. Maar langzamerhand liep alles verkeerd : de klokken, de vogelverschrikkers, de paddestoelen, de kaarten. Zelfs hier in het hol. Bezie die pekens eens. Merk je niets?

Liesje : Pekens? Dat zijn geen pekens. Dat zijn worteltjes!

Wegwijzer : Worteltjes? Echt waar?

Liesje : Ja he kinderen!

Wegwijzer : In ieder geval, hoe ze ook heten, er is wat met ze aan de hand.

Liesje : Wat dan?

Wegwijzer : Niemand wil van hen nog eten. En pekens... pardon worteltjes dienen om opgegeten te worden.

Piet Konijn : Daarvoor zal ik dan eens zorgen. Want ik heb honger.

Wegwijzer : Niet doen Hoogheid of er gebeurt met U ook wat de familie Knagelijns overkwam.

Liesje : Wat dan?

Piet Konijn : Wat ben jij nieuwsgierig! Die meisjes, die meisjes toch! Willen altijd alles weten. Wat dan Wegwijzer? Zeg het me, vlug, toe.

Wegwijzer : Maar nu bent U...

Liesje : ... ook nieuwsgierig. Kurieuzeneuzemosterdpot - sliep... sliep.

Wegwijzer : Foei Liesje.

Piet Konijn : Foei Liesje. Wegwijzer, war zou er gebeuren moest ik van de pekens... och de worteltjes eten?

Wegwijzer : Dan kreeg U tanden tot op de grond. En dan veranderde Uw leuk mopstaartje in een lange, lange sleepstaart.

Piet Konijn : (pakt naar tanden en staart) O! Neen dat niet. (gaat achter Liesje staan).

Liesje : (wijst het) Tandens zo, Een staart zo. Bij een konijn? (lacht) Dat kan niet. Dat wil ik wel eens zien.